

Eventually he avoided them

לסוף אישתמיט להו –

OVERVIEW

The גמרא relates that רב יוסף בר חמא was able to avoid making a קנין to accept responsibility for the אשתא דסרבלי¹ (in case it will be lost or stolen). תוספות explains why the בני מחוזה were not able to use the claim of אין רצונו שיהא פקדונו ביד אשתא דסרבלי to force ריב"ח to return to them the אשתא דסרבלי.

משמע דבדין לא היו יכולין לכופו להחזיר² אף על גב דלא הוחזקו כפרנים³ –

It seems that the people of מחוזה were not lawfully able to force רב יוסף בר חמא to return the אשתא דסרבלי even though they are not presumed liars -

היינו משום דאמת היה שהוא שלוחו ולא מצי אמר אין רצונו שיהא פקדונו ביד אחר:

This is because truthfully ריב"ח was the שליח of רב ששת (to bring him back this אשתא דסרבלי), so the בני מחוזה could not say, 'רב ששת does not wish to have his פקדון ביד אחר'.

SUMMARY

We cannot say when the recipient appointed the שליח אין רצונו שיהא פקדונו ביד אחר.

THINKING IT OVER

Seemingly the concept of אין רצונו שיהא פקדונו ביד אחר applies only by a פקדון where (even though the sender may be באחריות, nevertheless) the owner wants the actual item returned to him. However by a debt (such as the case here⁴ by אשתא דסרבלי), where the משלח is באחריות why is there the concept of אין רצונו שיהא פקדונו ביד אחר?⁵

¹ sold רב ששת (coats?) to the בני מחוזה on credit (אשתא). He requested from ריב"ח to bring him back the money owed to him (from the בני מחוזה) for the סרבלי. See 'Thinking it over'. [See however מהר"ם.]

² assumes that they could not have forced him legally to return it, for if legally he was required to return it, why indeed did he avoid them and not return it (or accept responsibility). See מהר"ם.

³ The גמרא previously stated that if the משלח is not כפרן, he can demand that the שליח return the פקדון, because the owner of the פקדון does not want his פקדון in someone else's possession (only by the נפקד). תוספות will now explain why the בני מחוזה could not say this to ריב"ח.

⁴ See footnote # 1.

⁵ See אמ"ה # 257 onwards and מהרש"א הארוך, נח"מ.